

עירובין סא: (תחילת הפרק) עד סב: (ש 11 מהסוף)

ביאורי מושגים
עירוב חצרות - חכמים אסרו לטלטל מרשות היחיד אחת לרשות היחיד שניה או מרשות היחיד אחת לרשות משותפת לכמה אנשים (כמו חצר או מבוי).
 כדי לטלטל ניתן או לשתף את כל הרשויות (בעזרת מזון משותף) או שכולם חוץ מאדם אחד יבטלו את רשותם לאותו אדם. היתרון של שיתוף הרשויות הוא בכך שפעולה זו סבירה ומתקבלת על דעת האנשים. היתרון של ביטול רשות הוא שניתן לעשותו גם באמצע השבת.
 המשנה שלנו מחדשת שגם גוי אוסר על ישראל אבל זאת לא מסיבה מהותית אלא משום גזירה ולכן יש הבדלים בין הדינים של גוי לדינים של יהודי.
טלטול מחצר לחצר - גם אם לא שיתפו את החצרות מותר לטלטל מחצר לחצר. התנאים נחלקו (בתחילת הפרק התשיעי) האם מותר גם לטלטל מחצר לגג ולקרפף ולהיפך.

משנה

ישראלי בודד הגר עם גוי/כותי בחצר:

ר"מ: אוסר עליו.

ראב"י: אינו אוסר.

בברייתא מופיעות הגבלות לשיטת ר"מ:

א. כשהגוי נמצא **הרחק מביטו** - מותר לטלטל מבית היהודי לחצר (אבל לא מבית הגוי לחצר!).

ב. חצר שכולה של גויים - **מותר** לטלטל ממנה לבתי הגויים.

ממעשה דרבנן גמליאל נלמדים שני דברים

א. צדוקי שביטל את רשותו - מועיל

ב. חזר מהביטול -

ר' גמליאל: כשהיהודי **השתמש כבר** במבוי - החזרה לא מועילה.

ר' יהודה: החזרה מועילה בכל מקרה.

שמואל: הלכה כראב"י (גם במחלוקות האחרות בדף זה).
רב הונא: מורים ליחיד שנוהגים כראב"י (גם במחלוקות האחרות).
ר' יוחנן: העולם נוהג כראב"י (גם במחלוקות האחרות).

טעם האיסור בחצר עם גוי
 דירת גוי אינה נחשבת דירה. הסיבה שגוי אוסר הוא כדי למנוע מגורים משותפים עם גוי מחשש שילמדו ממעשיו.

ראב"י: מקרה של ישראל בודד אינו שכית ולכן לא גזרו בו.
ר"מ: גזרו גם במקרה כזה למרות שאינו שכית.

כשהיהודי לא בביתו (גם אם הוא במרחק אלפי מיילים): הוא ממשיך לאיסור (כיוון שהאיסור שלו הוא מהותי אז גזרו גם כשאינו בביתו).

כשגוי לא בביתו: הוא אינו אוסר (כיוון שמקור האיסור הוא רק גזירה).

בניגוד לצדוקי, בגוי לא מועיל ביטול - גוי חייב להשכיר את רשותו.

איזה השכרה על הגוי לעשות:

רב חסדא: שכירות המאפשרת למלא את החצר בספסלים ('שכירות בריאה').
רב ששת: שכירות סמלית (שכירות רעועה).